

1 Inspirerande vy. Heike i sin nybyggda ateljé på Mjörn. Alldeles utanför finns träden och ljuset hon sen skildrar i sina landskap och världar.

2 Färgskalan som regerar. I Heikes bildspråk finns de varma tonerna ständigt närvarande.

3 Tjocka färgsjök. Arbetet med oljan är central i Heikes måleri. Konsten är att sluta med en bild i tid.

HJÄLTEBY

21 PÅ KARTAN

HEIKE AHREND'S

måleri

FÄRGVÄRLDAR SOM BLIR TILL POESI

Hon är tyskan som skulle bli modedesigner, men som fastnade för måleriet och Mjörn. Heike Ahrends arbetar på djupet i sitt måleri, i täta skikt, utforskar och skalar bort. – Jag vill skapa ett koncentrat, och i bästa fall blir bilden till poesi.

Kylig vinterdag och trädgrenarna vajar kala utanför Heike Ahrends alldeles nybyggda ateljé på Mjörn. Därinne möter de starka färgerna i kontrast till allt blekt i träda utanför. Himlen vilar klarblå genom fönstren medan den låga solen skänker ljus till oljemålningarna som ger röst åt landskap man inte känner till.

– Det är fantastiskt att det blev måleri, det var ingen rak väg, med det är detta jag kan bäst och vill mest, säger Heike med ett leende lika intensivt som sitt måleri.

Född i Berlin och med tidig dröm om att få

skapa, blev det sex års studier i modedesign och måleri. Hon tog examen 1996 och året därpå vann hon en tävling som gav tre års fri ateljé i Halle.

– Under de åren gick det bra och jag försörjde mig på mitt måleri.

Lyckosamma år med utställningar, kreativitet och ruljans. Efter första barnet fick maken Marco, designer inom bilindustrin, erbjudande om jobb i Sverige vid sekelskiftet.

– Jag ville bo på landet, och när vi av en slump kom till Mjörn kände vi oss väldigt trevligt mottagna av alla bybor.

Så de lämnade Tyskland för Tjörn och i Sverige fortsatte hon måla, driven och inspirerad.

– Måleriet ger mig balans i livet, varje bild sätter punkt för något. Man manifesterar sig själv i tiden på så vis, funderar hon. Där det

handlar om identitet och avtryck.

– Okej, jag målar landskap, men jag tror det är mer inifrån mig. Det är ingen avbild av en definierbar plats, utan en spegling av naturens karaktär blandat med min egen. Detta är min värld, målad i abstrakta färger.

Och det handlar inte om något meddelande, inte om vem som är betraktare.

– Jag vill ge inträde till mina bilder genom nån enstaka detalj.

Hitta den där nyckeln, nåt som lockar in. Hon förklarar balansgången mellan att måla så abstrakt som möjligt och så igen kännbart som nödvändigt.

Mycket kan ske under processen, där hon arbetar utifrån en grundidé, kanske bara en horisont och komposition. Sen bär det iväg.

– Färgen är en resa. Och man blir aldrig

färdig, det handlar bara om att sätta punkt i rätt ögonblick.

Hon är helt hängiven oljan som material.

– Fördelen med oljefärg är att jag kan lägga på eller ta bort och låta mogna tills jag är nöjd. Ibland kan ett påbörjad arbete stå ett år. En vacker dag så fortsätter jag, vips kan den bli färdig.

– Det som är under blir till lagrad tid och ljuset tar sig alltid igenom alla skikt.

Hon blir ivrig, söker orden och sammanfattar.

– Bilden måste vara en helhet i sig själv. Jorden är kaotisk och obegriplig i sin komplexitet, men en färdig bild kan man fatta och begripa. Den hänger på väggen och strålar ut glädje, kraft och lugn.

om att vara konstnär:

Det är som att stå ensam på en kulle och se över nejden. Vädret växlar mellan dur och moll. Det gäller att hålla fast tiden på en vit duk. Lager på lager. Igen och igen.

om konstens uppgift:

Det är att koka ihop dagens och livets kvantitet till en personligt essens. Att forma en obeskriverlig tanke till en förstaelig emotion, i mitt fall med pensel och färg. Konst är aktivitet.

om konstvandringen:

En underbar satsning som lyfter upp konsten. Om var och en av oss håller upp varsin liten lampa syns vi knappt, men tillsammans får vi en stark strålkastare på konstscenen. Där vi kommer fram ur skuggan med ett gemensamt mål. Vi är inte konkurrenter, utan en del av gemenskapen. Jag har varit med alla år sen 2001.